

IGRA SPOMIN – ČUDOVITI SVET DVOŽIVK

Igra vsebuje 30 kartic oziroma 15 parov. Primerna je za 2 do 3 igralce.

Na karticah so predstavljene različne vrste dvoživk, ki živijo v Sloveniji. Dve kartici z ustreznima sličicama sestavljata par. Zmagovalec igre je igralec, ki jih zbere največ.

PRIPRAVE NA IGRO

Kartice razporedite po mizi s sličicami dvoživk obrnjenimi navzdol in jih premešajte, tako da si igralci ne zapomnijo, kje leži katera kartica.

PRAVILA IGRE

Igralci morajo poiskati ustrezne pare. Igro prične najstarejši igralec, ki izbere dve kartici in ju obrne ter sličici pokaže vsem igralcem. Če najde ustrezen par, lahko kartici obdrži in nadaljuje z iskanjem. Če para ne najde, kartici obrne s sličico navzdol in ju položi nazaj na mizo. Na vrsti je naslednji igralec v smeri urinega kazalca.

Želimo vam veliko zabave!

OHRANJANJE DVOŽIVK IN OBNOVA NJIHOVIH HABITATOV – LIFE AMPHICON

Igra Spomin – Čudoviti svet dvoživk je nastala v okviru projekta Ohranjanje dvoživk in obnova njihovih habitatov – LIFE AMPHICON (LIFE18 NAT/SI/000711). Dvoživke so med najbolj ogroženimi skupinami vretenčarjev tako v Sloveniji kot tudi drugod po Evropi. Namen projekta je izboljšati stanje ohranjenosti vrst, ki jih varuje Direktiva o habitatih, v 6 izbranih Natura 2000 območjih v Sloveniji, na Danskem in v Nemčiji.

Osrednje ciljne vrste projekta so nižinski urh, hribski urh in veliki pupek. Aktivnosti projekta vključujejo obnovitev ali ponovno vzpostavitev mrestišč in kopenskih habitatov, izvedbo trajnih ukrepov za dvoživke na cestah in krepitev populacij nižinskega urha s podporno vzrejo. V okviru projekta bodo izvedene številne izobraževalne aktivnosti

(predavanja, delavnice, tabori, mednarodne konference), poudarek pa je tudi na vzpostavitvi mednarodnega sodelovanja ter prenosu znanja, izkušenj in dobrih praks.

Besedilo: Jasna Tarman, Katarina Drašler in Tadeja Smolej.

Fotografije: Janez Tarman in Dirk Ercken.

Vsebina odraža izključno stališča avtorjev. Zanj in za morebitno iz nje izhajajočo uporabo informacij Izvajalska agencija za mala in srednja podjetja (EASME) ter Evropska komisija ne prevzemata odgovornosti.

S PODPORO FINANČNEGA MEHANIZMA EVROPSKE UNIJE LIFE

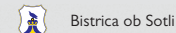
VODILNI PARTNER

PARTNERJI

SOFINANCERJI

www.lifeamphicon.eu
[@lifeamphicon](https://www.facebook.com/lifeamphicon)
lifeamphicon@gmail.com

IME
Ohranjanje dvoživk in obnova njihovih habitatov
AKRONIM
LIFE AMPHICON
TRAJANJE
01.11.2019–31.12.2026
ŠTEVILKA
LIFE18 NAT/SI/000711

igra spomin

ČUDOVITI SVET DVOŽIVK

SPOZNAJTE ZANIMIVOSTI IZ ČUDOVITEGA SVETA DVOŽIVK!

SEKULJA

Sekulja je ena prvih dvoživk, ki se spomladi prebudi iz prezimovanja. Poleg navadne krastače je v času spomladanskih selitev najpogosteje opažena dvoživka na cestah v Sloveniji. Samci in samice sekulje se sočasno odpravijo na isto mrestišče, kjer v skupinah odložijo mreste, ki tvorijo velike strnjene blazine.

NAVADNI PUPEK

Navadni pupek je najmanjši izmed štirih vrst pupkov, ki živijo v Sloveniji. Ima bočno sploščen rep, ki mu pomaga pri plavanju. Oblika repa nas poleg gladke kože brez lusk najočitneje opozarja, da ne opazujemo kuščarja, ampak repato dvoživko.

NAVADNA KRASTAČA

Kožo čokatega telesa krastač pokrivajo številne bradavice z izvodili žlez. Strupne žleze so razporejene po vsem telesu, največ bele strupene sluzi pa se v nevarnosti izloči iz zaušesnih žlez. Kljub številnim vražam krastačin strup človeku ni nevaren, niti ne povzroča bradavic. Pekočo bolečino povzroča le, če ga zanesemo v oči ali na odprto rano.

HRIBSKI URH

Čeprav nas po videzu hribski urh spominja na krastačo, se od nje očitno loči po rumenih lisah na trebušni strani telesa. Kadar se počuti ogroženega, usloči hrbet in tako pokaže svarilno obarvano trebušno stran (urhov refleks). S tem plenilce opozori, da je strupen in zato neužiten.

ROSNICA

Rosnica je ena od štirih vrst iz rodu rjavih žab, ki živijo v Sloveniji. Večji del leta preživi v gozdovih in njihovi okolici ali na travnikih. Obarvanost telesa ji omogoča, da se zlije z okolico in tako ostane varna pred plenilci, hkrati pa se lažje približa svojemu plenu. Takšno obarvanost imenujemo varovalna barva. Samci rosnic nimajo zvočnih mehurjev. Oglašajo se pod vodo, zaradi česar jih težje slišimo.

LAŠKA ŽABA

Laška žaba živi na širšem območju Padske nižine. Pravimo, da je endemit, saj je ne najdemo nikjer drugje na svetu. V Sloveniji živi v Vipavski dolini, Goriških Brdih in v Istri. Intenzivno kmetijstvo v Padski nižini je vzrok za velik upad populacij vrste v osrednjem območju njene razširjenosti. Populacije laške žabe so tako najštevilčnejše v Sloveniji, kjer je dobro ohranjen tudi njihov življenjski prostor. Ohranjenost habitata je ključna za dolgoročno ohranjanje vrste.

VELIKI PUPEK

Obarvanost in razporeditev peg na trebušni strani sta, podobno kot pri drugih vrstah dvoživk, tudi pri velikem pupku unikatni, kot človeški prstni odtis. To pomeni, da lahko s pomočjo vzorca peg prepoznavamo posamezne osebkne skozi vse njihovo življenje.

ZELENA REGA

Zelena rega je ena naših najmanjših dvoživk, a je hkrati najglasnejša. Zbor pojočih samcev je včasih mogoče slišati tudi kilometre daleč. Zahvaljujoč tankim in vitkim nogam ter okroglim oprijemalnim blazinicam na konicah prstov je zelena rega odlična plezalka.

PLANINSKI MOČERAD

Naša edina vrsta dvoživk, ki za razmnoževanje ne potrebuje vode, je planinski močerad. Ličinke rastejo in se v mlade osebkne preobrazijo v telesu samice. Samica ponavadi izleže dva mladiča, ki sta že prilagojena na življenje na kopnem. Pojav imenujemo živorodnost ali viviparija.

PLANINSKI PUPEK

Med vsemi pupki, ki živijo pri nas, najdemo planinskega pupka na najvišji nadmorski višini, vse do 2000 m. Kljub imenu pa živi in je pogost tudi v nižjih legah. Pri nekaterih osebknih preobrazba ličink ne poteče v celoti, zato lahko pri odraslih opazimo značilnosti ličink, npr. škrge. Pojav imenujemo neotenijski.

ZELENA ŽABA

Pri nas živi več vrst zelenih žab. Ker se med seboj uspešno križajo, so lahko po videzu zelo raznolike, natančno določanje vrst pa je zelo težavno. Predstavniki skupine zelenih žab so lahko obarvani povsem zeleno, rjavozeleno, najdemo pa tudi osebkne popolnoma rjave barve.

NAVADNI MOČERAD

Navadni močerad živi v listnatih in mešanih gozdovih v večjem delu Slovenije. Samice ne ležejo jajc, ampak v manjši potok ali mlako izležejo ličinke, ki imajo že razvite okončine, dihajo pa s škrkami. Čeprav so rumene lise vidne že pri dobro razvitih ličinkah, se njihov vzorec dokončno izoblikuje šele po preobrazbi.

PAGLAVEC

Ličinke brezrepnih dvoživk imenujemo paglavci. Njihov razvoj poteka v vodi. Najprej jim zrastejo zadnje, nato pa še sprednje noge. Razvijejo se jim pljuča, škrge pa zakrni. Obsežne spremembe, ki se zgodijo v njihovem telesu, imenujemo preobrazba ali metamorfoza. V obdobju preobrazbe se mlade žabe ne hranijo. Takrat namreč porabljajo snovi, nakopičene v repu, ki po preobrazbi zakrni.

LIČINKA REPATE DVOŽIVKE

Ličinke repatih dvoživk so po obliki podobne odraslim živalim. Za razliko od paglavcev jim najprej zraste sprednji par nog. Imajo dobro vidne peresasto razrasle zunanje škrge. Prehranjujejo se z majhnimi nevretenčarji, npr. ličinkami komarjev in drugimi majhnimi žuželkami ter vodnimi bolhami.

PARITVENI OBJEM

Za brezrepe dvoživke je značilna zunanja oploditev. V obdobju parjenja se samec in samica primeta v tesen paritveni objem, ki mu pravimo tudi amplexus. Pri tem samica odlaga jajca, samec pa jih sproti oplaja. Tako odložen skupek jajc imenujemo mrest, njegova oblika in velikost pa sta odvisni od posamezne vrste.